

prima instanță - (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco

DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadî
Iuliana Oprea, Galina Stratulat,
Ion Druță, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Boris Lungan,
în cadrul procesului de insolabilitate al Întreprinderii Individuale „Boris Lungan”, la cererea înaintată de Oleg Muntean, lichidatorul Întreprinderii Individuale „Boris Lungan” (în procedura simplificată a falimentului), privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului,

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2017 prin care s-a admis parțial cererea lichidatorului Întreprinderii Individuale „Boris Lungan”, Oleg Muntean, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, s-a încasat de la Boris Lungan în beneficiul masei debitoare a Întreprinderii Individuale „Boris Lungan” suma de 5 155 696,22 lei, și s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de atragere la răspundere subsidiară a contabilului Întreprinderii Individuale „Boris Lungan”, Elena Remesovschi,

c o n s t a ț ă:

La 30 septembrie 2013 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Florești a înaintat în instanța de insolabilitate cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de ÎI „Boris Lungan”, invocând drept temei incapacitatea de plată a debitorului.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2013 s-a admis spre examinare cererea introductivă înaintată de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Florești privind intentarea procesului de insolabilitate în privința ÎI „Boris Lungan”.

S-a pus sub observație debitorul ÎI „Boris Lungan” și în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare, fiind desemnat în calitate de administrator provizoriu - administratorul autorizat Oleg Muntean, deținătorul certificatului de instruire profesională AMMII nr. 012688 din 26 iulie 2004.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2013 s-a constatat insolabilitatea debitorului ÎI „Boris Lungan” c.f. 1003607000304 raionul Florești, satul Cașunca.

S-a intentat procedura simplificată a falimentului și dizolvarea ÎI „Boris Lungan”.

S-a ridicat dreptul de administrare al debitorului ÎI „Boris Lungan”.

S-a desemnat lichidator al ÎI „Boris Lungan” - ÎI „Oleg Muntean”, în persoana lui Oleg Muntean, certificat nr. 11560 din 10 noiembrie 2008.

S-a dispus notificarea creditorilor de către lichidatorul Oleg Muntean, în conformitate cu prevederile art. 134 alin. (2) lit. d) din Legea insolvenței, privind intentarea procedurii de insolvență și intrării debitorului în procedura falimentului simplificat.

S-au menținut măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2013.

S-a fixat ședința de validare a creanțelor pentru data de 14 februarie 2014.

S-a obligat lichidatorul să efectueze notificările prevăzute la art. 35 alin. (2) și (4) și să prezinte instanței de insolvență spre aprobare un proiect al bilanțului de lichidare care să reflecte valoarea activelor sau actul de creanță a acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile care se află pe rol în instanța de judecată.

La 06 decembrie 2015, lichidatorul ÎI „Boris Lungan” - Oleg Muntean a înaintat cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvent ÎI „Boris Lungan”, solicitând atragerea la răspundere subsidiară a administratorului-fondatorului Boris Lungan și a contabilului Elena Remesovschi și încasarea din contul acestora a sumei de 5 155 696,22 lei în masa debitoare a ÎI „Boris Lungan”.

În motivarea cererii, lichidatorul a indicat că potrivit informațiilor prezentate de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Florești, administrator și unic fondator al ÎI „Boris Lungan” este Boris Lungan, iar contabil este Elena Remesovschi.

Susține că în cadrul derulării procesului de insolvență al ÎI „Boris Lungan” au fost validate creanțele creditorilor în mărime de 5 155 696,22 lei, iar potrivit raportului de evaluare nr. 221 din 11 decembrie 2013, întocmit la cererea creditorului garantat BC „Victoriabank” SA, valoarea masei debitoare, și anume, a imobilului gajat nr. cadastral 4515112.008.01.001, constituie 31 000 lei.

Menționează că membrii organelor de conducere ale debitorului urmează a fi atrase la răspundere subsidiară în mărimea creanțelor care nu pot fi acoperite din bunurile masei debitoare, or din valoarea totală evaluată, potrivit raportului de evaluare, 31 000 lei constituie valoarea bunului imobil gajat în beneficiul creditorului BC „Victoriabank” SA.

Astfel, consideră lichidatorul ÎI „Boris Lungan” - Oleg Muntean că administratorul întreprinderii insolvente Boris Lungan și contabilul Elena Remesovschi poartă răspundere solidară, cu întreg patrimoniul lor, pentru stingerea creanțelor în mărime de 5 155 696,22 lei.

Invocă că obligația debitorului de a depune cerere introductivă este stipulată în art. 14 alin. (3) Legea insolvenței, în conformitate cu care, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art.10 alin. (2). Iar potrivit alin. (2) lit. a), debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori.

La fel, menționează că art. 10 alin. (2) Legea insolvenței, stabilește că temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului, art. 2 al aceleiași legi definind univoc incapacitatea de plată drept acea situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa

obligățiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți.

În acest sens, susține că în cadrul derulării procesului de insolvabilitate s-a constatat că debitorul a încheiat cu creditorul-deponent al cererii introductive două contracte de împrumut, cu nr. 014 din 10 septembrie 2013 și nr. 015 din 13 septembrie 2013, potrivit cărora debitorul urma să restituie împrumuturile în termen de 5 zile din data de 17 octombrie 2013 și respectiv din 20 noiembrie 2013.

Reține că, incapacitatea de plată a ÎI „Boris Lungan” a apărut încă în anul 2008, fapt probat prin aplicarea sechestrului de către organul fiscal la 21 octombrie 2008, și, respectiv, cel târziu la 21 noiembrie 2008 debitorul urma să depună cerere introductivă.

Totodată, la 29 mai 2009, ÎI „Boris Lungan” în calitate de debitor gajist a încheiat cu creditorul gajist BC „Victoriabank” SA trei acorduri de executare benevolă a dreptului de gaj, prin care debitorul gajist a transmis creditorului gajist un șir de bunuri gajate în scopul comercializării ulterioare de către bancă și stingerii datoriilor acumulate la contractele de credit.

Așadar, consideră că în circumstanțele în care debitorul ÎI „Boris Lungan” a fost nevoit să transmită la 29 mai 2009 creditorului gajist bunurile gajate, în scopul stingerii datoriilor acumulate la contractele de credit, iar organul fiscal la 21 octombrie 2008 a aplicat sechestrul, cel târziu la 21 noiembrie 2008 antreprenorul urma să depună cerere introductivă, or la această dată se demonstrează incontestabil incapacitatea de plată a întreprinderii, și anume incapacitatea financiară de achitare a obligațiilor fiscale, iar creditorul fiind nevoit să recurgă la aplicare sechestrului asupra întreprinderii în scopul încasării silite a obligațiilor fiscale.

Menționează că debitorul insolvabil nu a efectuat careva plăți pentru achitarea datoriilor față de creditorul-deponent, astfel, termenul de 30 zile de depunere a cererii introductive a expirat la 21 noiembrie 2008 (30 zile din dat întocmirii actului de sechestrului de către organul fiscal).

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2017 s-a admis parțial cererea lichidatorului ÎI „Boris Lungan”, Oleg Muntean, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale ÎI „Boris Lungan”.

S-a încasat de la Boris Lungan în beneficiul masei debitoare a ÎI „Boris Lungan” suma de 5 155 696,22 lei.

S-a respins cererea de atragere la răspundere subsidiară a contabilului ÎI „Boris Lungan”, Elena Remesovschi, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de insolvabilitate, la 17 martie 2017 Boris Lungan a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii Bălți din 10 februarie 2017 și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea privind atragerea sa la răspundere subsidiară să fie respinsă.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu hotărârea în partea prin care cererea a fost admisă și consideră că la emiterea hotărârii instanța de insolvabilitate nu a respectat prevederile art. 130 Codul de procedură civilă și nu a dat o apreciere corespunzătoare bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, necălăuzindu-se de lege.

La fel, consideră recurentul că lichidatorul ÎI „Boris Lungan” nu a prezentat probe suficiente ce ar dovedi că nu a depus o cerere introductivă în cazurile și în termenii prevăzuți de art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În acest sens, a menționat că nu a depus cererea deoarece a considerat că va avea posibilitate să înlăture situația creată.

Totodată, menționează recurentul că instanța de insolabilitate în hotărâre nu a identificat și motivat prin ce s-au manifestat acțiunile sale culpabile.

Or, în cadrul ședinței de judecată a prezentat un șir de acte prin care se confirma că a achitat datoriile față de SRL „Marico&Co”, însă instanța a amânat ședința de judecată pentru o săptămână pentru a prezenta originalele actelor date.

În cadrul ședinței a invocat că perioada pentru care a fost amânată ședința este insuficientă, cu atât mai mult că intenționează să încheie contract de asistență juridică, pe când instanța nu a admis cererea, pricina fiind examinată peste o săptămână.

Astfel, afirmă recurentul că la data stabilită nu a reușit să acumuleze toate actele și din acest motiv a fost în imposibilitate să se prezinte la ședința de judecată.

Totodată, invocă că pentru ședința din 10 februarie 2017 nu a fost citat în termen, recepționând telegrama după ședința de judecată.

Prin urmare, consideră că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece cauza a fost examinată în lipsa lui.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele dosarului rezultă că hotărârea contestată cu recurs a fost pronunțată la 10 februarie 2017, în lipsa recurentului (f.d. 67 verso-68, 69).

Totodată, prin scrisoarea Curții de Apel Bălți, copia hotărârii a fost expediată părților pentru cunoștință la 27 februarie 2017 (f.d. 73), recurentul Boris Lungan recepționând-o la 06 martie 2017 (f.d. 74), prin urmare recursul depus de către acesta la 17 martie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolabilității.

Reglementări similare se regăsesc și în prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevăd că, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolabilitate.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

La caz, Colegiul reține că recurentul Boris Lungan a contestat hotărârea instanței de insolabilitate prin care a fost soluționată cererea lichidatorului ÎI „Boris Lungan” - Oleg Muntean privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil, doar în partea aditerii cererii și atragerii sale la răspundere subsidiară.

Astfel, instanța de recurs v-a soluționa recursul în limitele invocate de recurentul Boris Lungan, motiv pentru care instanța de recurs urmează să se expună asupra hotărârii Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2017 doar în partea contestată de recurent.

Analizând legalitatea hotărîrii contestate, în limita argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2013 s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procedura simplificată a falimentului și dizolvarea debitorului ÎI „Boris Lungan”, în calitate de lichidator fiind desemnat Oleg Muntean.

În cadrul procedurii de insolvabilitate, la 06 decembrie 2015, lichidatorul ÎI „Boris Lungan” - Oleg Muntean, în temeiul art. 14 și art. 248 alin. (1) lit. h) Legea insolvabilității, a înaintat cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil ÎI „Boris Lungan”, solicitând atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Boris Lungan și a contabilului Elena Remesovschi și încasarea din contul acestora a sumei de 5 155 696,22 lei în masa debitoare a ÎI „Boris Lungan”.

Soluționând cererea, Curtea de Apel Bălți prin hotărîrea din 10 februarie 2017 a admis parțial cererea lichidatorului Oleg Muntean cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale ÎI „Boris Lungan” și a încasat de la Boris Lungan în beneficiul masei debitoare a ÎI „Boris Lungan” 5 155 696, 22 lei respingând ca fiind neîntemeiată cererea de atragere la răspundere subsidiară a contabilului ÎI „Boris Lungan”, Elena Remesovschi.

Adoptând hotărîrea, instanța de insolvabilitate a concluzionat asupra faptului că lichidatorul Oleg Muntean, la înaintarea cererii de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil ÎI „Boris Lungan” a prezentat probe pertinente și concludente în vederea atragerii la răspundere subsidiară a administratorului-fondatorului întreprinderii, Boris Lungan.

Totodată, în partea ce ține de atragerea la răspundere subsidiară a contabilului ÎI „Boris Lungan”, Elena Remesovschi, instanța de insolvabilitate a considerat neîntemeiată solicitarea lichidatorului, respingând acest capăt de cerere.

Instanța de insolvabilitate și-a întemeiat soluția motivând că, conducerea întreprinderii debitoare ÎI „Boris Lungan” în persoana administratorului Boris Lungan, neglijând prevederile art. 14 alin. (1) Legea insolvabilității, nu și-a executat de bunăcredință atribuțiile și obligațiunile care îi revin conform legii, neînaintând cererea introductivă, și în consecință, față de aceasta urmează a fi aplicat art. 248 alin. (1) lit. (h) Legea insolvabilității.

Or, reieșind din analiza materialelor pricinii civile se constată cu certitudine faptul că ÎI „Boris Lungan” se află în incapacitate de plată începând cu anul 2008, din momentul întocmirii actului de sechestru nr. 0014833 de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Florești, asupra bunurilor ÎI „Boris Lungan”.

La fel, instanța de insolvabilitate a reținut că cererea de intentare a procedurii de insolvabilitate în privința ÎI „Boris Lungan” a fost depusă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Florești la 30 septembrie 2013, și nu de către fondatorul-administratorul Boris Lungan.

Totodată, a remarcat că, nemijlocit în procesul examinării cererii privind atragerea la răspundere subsidiară, Boris Lungan a declarat instanței de insolvabilitate că este

responsabil pentru datoriile întreprinderii debitoare insolvable, pe când contabilul Elena Remesovschi nu poate fi atras la răspundere subsidiară.

În opinia instanței, în cadrul examinării cauzei nu au fost prezentate probe incontestabile precum că contabilul Elena Remesovschi a întreprins acțiuni sau omisiuni culpabile, susceptibile de a provoca starea de insolabilitate a ÎI „Boris Lungan”.

Mai mult decât atât, potrivit contractului de muncă din 03 mai 2004, raporturile de muncă dintre ÎI „Boris Lungan” și Elena Remesovschi au încetat la 30 octombrie 2010, și, pe cale de consecință, față de Remesovschi Elena nu este incidentă condiția admiterii cererii de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere, stipulată la art. 247 alin. (2) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în conformitate cu care, prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul conchide că, hotărârea recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural, fiind bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care este considerată legală și întemeiată.

În acest sens, Colegiul reține că în conformitate cu art. 10 alin. (2) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea unui proces de insolabilitate presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Potrivit art. 14 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10.

(2) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care: a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor.

(3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).

(4) Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sînt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

Potrivit art. 15 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier),

administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței /lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni: lit. h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art. 14.

Colegiul menționează că din normele enunțate supra rezultă că pentru a demonstra vinovăția organelor de conducere a ÎI „Boris Lungan” pentru apariția stării de insolvență, lichidatorul urmează să demonstreze culpa acestora.

Astfel, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că fondatorul-administratorul debitorului insolvent ÎI „Boris Lungan”, Boris Lungan, a cunoscut despre faptul că debitorul este în incapacitate de plată încă la 21 octombrie 2008, când Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Florești a întocmit actul de sechestrul seria AS nr. 0014833 (f.d. 18-19) asupra bunurilor ÎI „Boris Lungan”, contrasemnat de către recurent, însă nu a luat atitudinea corespunzătoare față de situația creată la timpul și modul stabilit de lege, circumstanță recunoscută personal în cadrul ședinței de judecată din 18 ianuarie 2017 (f.d. 66-67).

În asemenea împrejurări, Colegiul consideră ca întemeiate concluziile instanței de insolvență precum că administratorul debitorului nu și-a onorat obligațiile prevăzute de art. 14 al Legii insolvenței în vederea depunerii cererii introductive în perioada apariției primelor temeiuri de intentare a procedurii stabilite conform prevederilor art. 10 din Legea insolvenței.

Prin urmare, instanța de insolvență corect a aplicat prevederile art. 248 alin. (1) lit. h) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și a ajuns la concluzia de admitere parțială a cererii lichidatorului ÎI „Boris Lungan”, Oleg Muntean, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a lui Boris Lungan, ca factor de decizie al debitorului insolvent, în calitate sa de fondator și administrator al întreprinderii, deoarece cererea întrunește temeiul legal în vederea atragerii la răspundere subsidiară și anume, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art. 14 Legea insolvenței.

Respectiv, nu pot fi reținute argumentele recurentului Boris Lungan precum că, nu au fost prezentate probe pertinente și concludente ce ar dovedi că nu a depus o cerere introductivă în cazurile și în termenii prevăzuți de art. 14 Legea insolvenței, precum și că, instanța nu a identificat și motivat prin ce s-au manifestat acțiunile sale culpabile, deoarece din materialele dosarului rezultă contrariul.

În acest sens, Colegiul constată temeinicia concluziei instanței de insolvență precum că, la caz sînt temeiuri legale de atragere la răspundere subsidiară a administratorului-fondatorului debitorului insolvent ÎI „Boris Lungan”, Boris Lungan.

Totodată, nu poate fi reținut și se respinge și argumentul recurentului precum că pentru ședința din 10 februarie 2017 nu a fost citat legal, deoarece a recepționat telegrama doar după ce ședința de judecată din 10 februarie 2017 a avut loc, or, Boris Lungan a fost prezent la ședința din 18 ianuarie 2017, în cadrul cărei, la solicitarea sa, aceasta a fost amânată pentru data de 10 februarie 2017, ora 11.00 (f.d. 66-67 verso).

Astfel, în conformitate cu art. 102 alin. (41) Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Așadar, recurentul Boris Lungan, având calitatea de administrator al debitorului, este participant la procesul de insolvență și urma să asigure efectuarea rapidă a actelor și a operațiunilor prevăzute de Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, contribuind la realizarea drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la procesul de insolvență.

Având în vedere cele expuse supra, hotărârea Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2017 este legală, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectarea normelor de drept procedural, și urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Boris Lungan.

Se menține hotărârea Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2017, adoptată în cadrul procesului de insolvență al Întreprinderii Individuale „Boris Lungan”, la cererea înaintată de Oleg Muntean, lichidatorul Întreprinderii Individuale „Boris Lungan” (în procedura simplificată a falimentului), privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judcători

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Ion Druță

Dumitru Mardari